

ΟΔΗΓΙΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΖΩΗΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΕΦΡΑΙΜ ΤΟΝ ΣΥΡΟΝ

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς,

πνεῦμα σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλω.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμά πταίσματα καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

.....

“ὅταν τὸ σῶμα πεινᾷ καὶ ἀπαιτεῖ τροφή, ἅς σκεπτόμαστε ὅτι καὶ ἡ ψυχὴ ἔχει τὴν ἴδια ἀνάγκη Ὅπως ἀκριβῶς τὸ σῶμα, ἂν δὲν λάβει τροφή, δὲν μπορεῖ νὰ ζήσει, ἔτσι καὶ ἡ ψυχὴ, ἂν δὲν λάβει πνευματικὴ σοφία, εἶναι νεκρὴ.

Γι’ αὐτὸ ἔλεγε ὁ Κύριος ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ ζήσει μόνον μὲ ἄρτο” (Ματθ 4,4).

Ἐσὺ, λοιπόν, ὡς καλὸς διαχειριστής, δώσε τὰ φαγητὰ τῆς ψυχῆς στὴν ψυχὴ καὶ τὰ φαγητὰ τοῦ σώματος στὸ σῶμα. Μὴ ἀφήσεις τὴν ψυχὴ νὰ νεκρωθεῖ, ἀλλὰ νὰ τὴν θρέψεις μὲ θεϊκὰ λόγια, μὲ ψαλμοὺς καὶ ὕμνους καὶ ὠδὲς πνευ-ματικές, μὲ ἀναγνώσματα ἀπὸ τὴν Ἁγία Γραφή, μὲ νηστείες, μὲ ἀγρυπνίες, μὲ προσευχές, μὲ δάκρυα, μὲ τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν σκέψη τῶν μελλοντικῶν ἀγαθῶν”.

.....

“Ὁ Κύριος λέγει στὸ Εὐαγγέλιο ὅτι ὁ ἄπιστος θὰ φανεῖ ἄπιστος καὶ στὰ λίγα καὶ στὰ πολλά, ἐνῶ ὁ πιστὸς θὰ ἀναδειχθεῖ πιστὸς καὶ στὰ λίγα καὶ στὰ πολλά. «Ἐφη αὐτῷ ὁ Κύριος αὐτοῦ, εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω» (Ματθ 25,21). Διὰ τῆς λέξεως “ὀλίγα” ἐννοεῖ ὁ Κύριος τὰ ζητήματα, ποὺ ἀπασχολοῦν τὸν παρόντα βίον, ὅπως λ.χ.τροφές, ἐνδύματα καὶ ὅσα ἐν γένει ἀναφέρονται στὴν περιποίησιν τοῦ σώματος. Γιὰ τὰ ζητήματα αὐτὰ ὁ Κύριος μᾶς διέταξε νὰ μὴ μεριμνοῦμε, ἀλλὰ νὰ ἀναθέτουμε τὴν φροντίδα τῶν πραγμάτων αὐτῶν σὲ Ἐκεῖνον. “Μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες, τί φάγωμεν ἢ τί πίωμεν ἢ τί περιβαλώμεθα; πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ. Οἶδε γὰρ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρεῖστε τούτων ἀπάντων. Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην Αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν” (Ματθ 6,31-33).

Διὰ τῆς λέξεως “πολλά” ἐννοεῖ τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὁποῖα θὰ δωρήσει κατὰ τὸν

μέλλοντα αιώνα καὶ τὰ ὁποῖα ὑποσχέθηκε νὰ παραχωρήσει σὲ αὐτοὺς ποὺ πιστεύουν καὶ φροντίζουν διαρκῶς καὶ ἐναγωνίως γιὰ αὐτὰ καὶ ἐπιζητοῦν ὅλα αὐτά, γιατί σὲ αὐτοὺς ποὺ ζητοῦν πρῶτα τὴν βασιλεία τοῦ Θεοῦ ὅλα αὐτὰ θὰ προστεθοῦν".

.....

«Ἐσύ, ἀγαπητέ μου, μόλις ἀντιληφθεῖς ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἐπιχειρεῖ νὰ σὲ ἐξαπατήσει, μὴ ὑπακούσεις σὲ αὐτόν, ἀλλὰ νὰ πράττεις τὰ πάντα μὲ μέτρο, καὶ νὰ ἐργάζεσαι μὲ μέτρο, γιὰ νὰ συχνάζεις τακτικὰ στὴν σύναξη (=ἐκκλησιασμὸ) καὶ τὴν προσευχή.

Καὶ ἡ εὐχὴ ποὺ γίνεται μὲ πίστη, θὰ σοῦ δίνει δύναμη καὶ χάρη σὲ κάθε καλὸ ἔργο.

Ἄς ἀγαποῦμε τὴν αὐτάρκεια καὶ ἄς τρέχουμε γιὰ τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα καὶ ὄχι γιὰ τὴν ἀπόλαυση. Ἄν ἐπιδιώξουμε τὴν ἀπόλαυση καὶ τὴν πλεονεξία, τότε θὰ εἶναι πολὺς ὁ κόπος, ἀκατάστατη ἡ πορεία μας, ἡ λύπη μας ἀνικανοποίητη καὶ ἡ ζωὴ μας πολυμέριμος.

Γιὰ ἓνα πράγμα μόνον ὑπάρχει ἀνάγκη, ἀδελφοί μου, ὅπως εἶπε ὁ Κύριος. Τίποτε δὲν εἶναι ἀνώτερο ἢ τιμιώτερο ἀπὸ τὴν ψυχὴ. Γι' αὐτὴν πάντοτε ἄς τρέχουμε καὶ ἄς φροντίζουμε καὶ αὐτὴν νὰ ἐτοιμάζουμε καὶ ἄς μὴ διαθέτουμε ὅλον μας τὸν χρόνο γιὰ τὴν φροντίδα τοῦ σώματος».

.....

«Ἐκεῖνος ποὺ θέλει νὰ εὐαρεστήσει τὸν Θεὸ καὶ νὰ ἀναδειχθεῖ διὰ πίστεως κληρονόμος τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ ὀνομασθεῖ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ γεννηθεῖς ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, πρέπει, πρὶν ἀπὸ ὅλα, νὰ ὀπλισθεῖ μὲ ὑπομονὴ καὶ μακροθυμία καὶ νὰ ὑπομένει μὲ γενναιότητα καὶ εὐχαρίστως τὶς θλίψεις καὶ τὶς ἀνάγκες, ποὺ θὰ συναντήσῃ, δηλ. τὶς σωματικὲς νόσους καὶ τὰ πάθη, τοὺς ἐξευτελισμοὺς καὶ τὶς ὕβρεις τῶν ἀνθρώπων ἢ τοὺς διαφόρους ἀοράτους πολέμους, ποὺ φέρονται ἐναντίον τῆς ψυχῆς ἀπὸ τὰ πονηρὰ πνεύματα, ποὺ ἐπιδιώκουν νὰ τὴν παρασύρουν στὴν ἀμέλεια καὶ τὴν ἀδυναμία. Ὅλα αὐτὰ τὰ ἐπιτρέπει ὁ Θεὸς κατ' οἰκονομίαν, γιὰ νὰ δοκιμασθεῖ ὁ καθένας μὲ διάφορες θλίψεις καὶ νὰ φανερωθοῦν ἐκεῖνοι ποὺ ἀγαποῦν τὸν Θεὸ μὲ ὅλη τους τὴν ψυχὴ, ἐφ' ὅσον ὑπομείνουν ὅλες τὶς ἐπιθέσεις τοῦ πονηροῦ γενναίως καὶ εὐχαρίστως καὶ δὲν ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν πίστη τους πρὸς τὸν Θεό, ἀλλὰ πάντοτε θὰ ἀναμένουν, μὲ πίστη καὶ πολλὴ ὑπομονή, νὰ λυτρωθοῦν διὰ τῆς Χάριτος, ἀπὸ τὶς λύπες».

.....

«Κάθε ψυχὴ ποὺ θέλει νὰ φανεῖ εὐάρεστη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἄς κρατᾷ γενναίως, πρὸ παντός, τὴν ὑπομονὴ καὶ τὴν ἐλπίδα καὶ ἔτσι μὲ αὐτὲς τὶς ἀρετὲς θὰ μπορέσει νὰ ὑπομείνει καὶ νὰ ἀντιμετωπίσει

ὄλην τὴν ἐνόχληση καὶ τὴν ἐπανάσταση τοῦ πονηροῦ. Διότι οὔτε ὁ Θεὸς παραχωρεῖ στὶς ψυχὲς ποὺ ἐλπίζουν σὲ Αὐτὸν καὶ ὑπομένουν σὲ Αὐτόν, νὰ περιπέσουν σὲ τόσο μεγάλον πειρασμό, ὥστε νὰ περιέλθουν σὲ δύσκολη θέση, ἐπιβαρυνόμενες μὲ περισσότερες θλίψεις ἀπὸ ὅσες μποροῦν νὰ ἀντέξουν. Ἀλλὰ οὔτε καὶ ὁ πονηρὸς πειράζει καὶ στενοχωρεῖ τὴν ψυχὴ ὅσο θέλει, ἀλλὰ ὅσο τοῦ ἐπιτρέπεται ἀπὸ τὸν Θεό. Διότι γνωρίζει ὁ Πλάστης μας πόσον ἡ ψυχὴ μας πρέπει νὰ μπεῖ σὲ δοκιμασία καὶ στενοχώρια καὶ τόσο μόνον παραχωρεῖ».

.....

«Κάθε ψυχὴ ποὺ θέλει νὰ φανεῖ εὐάρεστη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἃς κρατάει γενναίως, πρὸ παντός, τὴν ὑπομονὴ καὶ τὴν ἐλπίδα καὶ ἔτσι μὲ αὐτὲς τὶς ἀρετὲς θὰ μπορέσει νὰ ὑπομείνει καὶ νὰ ἀντιμετωπίσει ὄλην τὴν ἐνόχληση καὶ τὴν ἐπανάσταση τοῦ πονηροῦ. Διότι οὔτε ὁ Θεὸς παραχωρεῖ στὶς ψυχὲς ποὺ ἐλπίζουν σὲ Αὐτόν καὶ ὑπομένουν σὲ Αὐτόν, νὰ περιπέσουν σὲ τόσο μεγάλον πειρασμό, ὥστε νὰ περιέλθουν σὲ δύσκολη θέση, ἐπιβαρυνόμενες μὲ περισσότερες θλίψεις ἀπὸ ὅσες μποροῦν νὰ ἀντέξουν. Ἀλλὰ οὔτε καὶ ὁ πονηρὸς πειράζει καὶ στενοχωρεῖ τὴν ψυχὴ ὅσο θέλει, ἀλλὰ ὅσο τοῦ ἐπιτρέπεται ἀπὸ τὸν Θεό. Διότι γνωρίζει ὁ Πλάστης μας πόσον ἡ ψυχὴ μας πρέπει νὰ μπεῖ σὲ δοκιμασία καὶ στενοχώρια καὶ τόσο μόνον παραχωρεῖ».